

63

D. D.
SPECIMEN ACADEMICUM,
DE
LIMITATA
REGIMINIS
FORMA,
INCREMENTUM
CIVIUM
PROMOVENTE,

Quod,
*Consentiente Ampliff. Facult. Philos. in Regio
ad Auram Athenæo,*
PRÆSIDE

DN. PETRO KALM,

Oeconom. PROF. Reg. & Ord. nec non Reg. Acad.
Scient. Svec. ac Societ. Lit. Upf. MEMBRO,
Publicæ censuræ modeste subjicit

JOHANNES STRÖM,
BOREA-FENNO.

Ad Diem 1. Julii Anni MDCCLVIII.
Loco horisque solitis.

ABOË, Impressit Direct. & Typogr. Reg. Magn. Duc.
Finland. JACOB MERCKELL.

S:æ R:æ M:tis
MAXIMÆ FIDEI VIRO
Reverendisimo PATRI ac DOMINO,
D_N. CAROLO
FRIDERICO
MENNANDER,

S. S. Theologiæ DOCTORI
CONSUMMATISSIMO,

Diececeseos Aboënsis EPISCOPO
EMINENTISSIMO,

Regiæ ibidem Academiæ PRO-CANCELLARIO
MAGNIFICENTISSIMO,

Venerandi Consistorii Ecclesiastici PRÆSIDI
GRAVISSIMO,

Scholarum per Diocesin EPHORO
ADCURATISSIMO,

Regiæ Acad. Scient. Holm. MEMBRO Maxime
INCLYTO,

MÆCENATI MAXIMO.

TUAM.

REVERENDISSIME. PRÆSUL:

In. Heliconis. Alumnos. Omnes.
Benevolentiam.

Fama. Ubique. Celebrat.
Singularem.

Quæ. Mihi. Contigit.
Gratiam.

Humillima. Veneror. Mente.
Hæc.

Erexit. Hæsitantem.
Animum. Addidit.

Ad. Limina. TUA. Aditum. Molienti.
Ignoscas. Vero.

MÆCENAS.

Nimiæ. Audaciæ.
Demittit.

Ut. In. Loca. Edita.

Ita. In. Humiles. Valles.
Suos. Sol. Radios.

Gratiæ. TUÆ. Jubar.

In. Tenues. Spargere. Clientes.
Neque. Gravaris.

Igitur.

Spes. Adfulget. Latissima.
Fore.

Ut.

Ut. Præfens. Hoc.
Quod. Ad. Aram. Gratiæ. TUÆ. Provolvitur.
Rudi. Licet. Minerva. Confectum.
Meletema.
Serena. Suscipias. Fronte.
Patiare. Illud.
Supplex. Contendo.
Animum. Loqui. Devotissimum.
Pietatem. In. TE. Interpretari. Æternam.
Exhilara.
Submisſe. Rogo.
Solita. Poſthac. Gratia.

REVERENDISSIMI. NOMINIS. TUI.

Clientem devotissimum;
JOHANNEM STRÖM.

Kongl. Maj:ts
Tro-Tiänare och Lieutenant, vid Åbo Läns Rege-
mente til Fot,
Wälådle

H^{R.} CONR. SCHLYTER,

Min Huldaste Fader.

AT Skulder böra betalas, antingen det då sker i samma wahra man undfåt, eller uti et deremot swarande wärde, är en sak, som ingen twiflar om. Mellan Föräldrar och barnen har det sig likwäl annorlunda. De förra nöja sig allenast med en tacksam årkånsla af de senare, hwilcken då den finnes uprichtig och brinnande, blir så mycket mera gällande. Den priswärda ömhet, och de stora wålgärningar, hwarmed I, Min K. Far, mig städse behagat öfwerhopa, hafwa författ mig i en skuld, som jag ei mågtar afbördä; Men jag smickrar mig deremot med den öfwertygelse jag äger, det I ansen för den redbaraste ärfättning min wördnadsfulla årkånsla, som härtils legat dold uti hiertats tyfsta gömmor; men nu, mig til största glädie, får bryta fram i öppen dag.

Tagen altfå emot, Min K. Far, närwarande magra arbete, som et prof af mit tacksamma sinne, och såsom en tolck af den ödmjukaste wördnad för E'r, i mit inre ständigt lågar. För öfrigit skal det wara mig högst om hiertat, at sända trägna suckar til Himmelen för E'r beständiga wålgång och fällhet.

Framhårdar til min graf

MIN HULDASTE FADERS

ödmjukaste och lydige son

JOHAN SIRÖM.

Regements Commissarien wid Kongl. Åbo Låns
Infanterie,

Ådel och Högachtad,

**H^{R.} DIDRICH JOHAN
SCHLYTER,**

Min Högårade K. Broder.

DE många wålgärningar och fynerliga prof af
yngest och godhet, som I, Min K. Bror, mig
behagat åрте, hafwa långesedan förfat mig uti
öm bekymmerfambet, at på något fåt kun-
na wisa min skyldighet deremot.

Jag nyttiar altså detta tilfälle med få mycket
större begärlighet, som mig nu hånder den inner-
liga fågnad, at allmänt få beprisa Eder mig bewi-
sta godhet, och således yttra den tackfamma år-
känsla, mitt inre hyfer.

Uptagen derföre detta ringa arbete, som jag
nu har åran at E'r tillskrifwa, ei som någon we-
dergållning för de mig wedersarna wålgärningar,
utan såsom et wedermåle af dess årkånslöfulla
sinne, som under tilönskan af Ert beständiga
wål, med högachtning til sitt sidsta lesver,

Min Högårade K. Broders

Ödmücke tjänare och
trogne Broder
JOHAN STRÖM,

Salutem Reipublicæ multitudine, inter alia; niti civium, res est evidentior, quam ut a quocumque in dubium queat vocari. Magni itaque interest id omni cura agi, ut, quantum fieri potest, incolarum augeatur numerus. Varia sunt media ad finem hunc obtinendum ducentia; quæ tamen non semper & ubique æque felicitum sunt effectuum. Cur vero ita sint, plurimæ dantur rationes, quarum haud minimam meretur attentionem, quæ est in ipsa forma Regiminis. Hæc subditos & pauciores & numerosiores reddere valet. Et quum de Regiminis forma Limitata, in quantum videlicet ad incrementum civium concurrat, nonnullas ducere lineas constituimus; Te B. L. enixe rogamus, veli stratiunculæ huic mitiorem indulgere censuram.

§. I.

Per Limitatam Regiminis Formam hic intelligimus illam, qua summum imperium non totum est penes Regem, sed simul penes concilium ex universis

versis patribusfamilias constans, sive populum; vocatur hoc imperium civitas libera, ob dulcissimam libertatem legibus limitatam & stabilitam, qua cives hic gaudent; quæque a Monarchia, ubi unus clavum imperii tenet, a cujus unice arbitrio omnia pendent, differt, vel ipsi opponitur. Cives heic nobis sunt tam *Originarii, qui ex illis, qui initio civitati nascenti interfuerunt, gignuntur, & etiam indigenæ adpellari solent; quam adscititii, qui civitati jam constitutæ extrinsecus accedunt, eo fine, ut fortunarum ibi sedem figant.* Verbo: per cives, vocabulo hoc latius sumto, hic significamus omnes, quotquot subditorum nomine comprehenduntur. Quod ut clariora evadant, quæ circa substratam materiam dicenda sunt, indicavimus, ad ipsam rem qualitercunque pertractandam propius nosmet jam collaturi.

§. II.

Quemadmodum inter præcipuas paucitatis Civium causas merito referantur bella; ita horum declinatio potissimis, per quæ frequentia incolarum obtineatur, mediis annumeretur, oportet. Non est, quod multi sumus in perspiciendis modis variis, quibus in tollendis mortalibus utitur Bellona. Perpendamus solummodo, quot & quanta hominum agmina sæpissime Marti immolantur furibundo. Consideremus quantam parit status bellicus rerum inopiam & paupertatem, imo famem; totas regiones vastat & depopulatur: omnibus obest victum comparandi
mo-

modis &c. quæ singula non potest non indivulso nexu concomitari insignis numeri civium diminutio; adeo ut si his addatur, quod bellum non modo e medio tollat omnes illos, qui in acie occumbunt, in captivitatem ducuntur, & quibusvis hostilibus interimuntur excursionibus; verum quod etiam ad hoc sit referendum, per plurimas uxores tunc temporis suis privari maritis, ætate plerumque soboli præreandæ amicissima, & sic propagationi promovendæ reddi prorsus ineptas, regno ita deperdente omnem posteritatem ab illis alioquin relinquendam; neminem certe inficiari credamus Bellonam atrocissimam & efficacissimam fere multitudinis incolarum destructricem debere reputari. Quantum igitur ad incrementum civium confert bellorum remotio, & reipublicæ ab actibus immunitas hostilibus; tantum etiam ad posterius hoc momentum assequendum concurrat Regiminis forma limitata. Etenim ubi hæc viget, unanimis ubique obtinet consensus & arbitrium totius populi, non nisi quæ ad salutem communem tendere putantur, omni, quod non facile dubitamus, tempore decernentis; adeoque nullum, nisi quod salvo rerum statu & justissimis causis id exposcentibus omitti nequit, bellum suscipientis. Cum e contrario longe aliter se res habet in civitatibus Monarchicis, ubi sæpissime velle & jubere Imperantis ipsam constituit rationem: ubi ex minimis haud raro & plane nullis causis cruenta bella memorantur oborta, & numerosissimæ nonnunquam hominum catervæ crudelis Despotæ gloriæ cupidini &

perturbato animo fuerunt hostiæ; cujus plurima superunt exempla tristia e Historiarum monumentis petenda, quæ brevitati studentes silentio hic præterimus.

§. III.

Defectus vel inopia eorum, quæ ad vitæ sustentationem sunt necessaria, augmento incolarum haud exiguo est obstaculo. Varia itaque quæstum genera & victum comparandi modos huic malo mædèri facile est intellectu. Et quemadmodum heic incensum veniunt *Agricultura*, *artes manuarie*, *Opificia &c.* erit leviter sub incudem revocandum, qualem hæc in statibus liberis induant habitum. Quin illa curæ cordique sint summæ in civitate libera potestati, eo minus dubitare convenit, quo certius hanc nonnisi communi, ceu modo innuimus, salutis semper prospicere subsumimus; & ex iis, quæ in §. antecedenti de bellis diximus, patet nihil facile obstare, quo minus dicta quævis quæstum genera etiam ad actum queant deduci. Posito enim, quem loquimur, rerum statu, remotisque bellis, non in sollicitanda tellure turbatur agricola, non e fodinis aufertur monticola, ab officina opifex, Mercator e tabernis suis &c. sed cuique suum in pace colere datur artificium. Florent itaque præcipue in civitatibus liberis & Regnis potestate limitata gaudentibus variorum artes & opificia; quantum autem hæc ad numerum civium augendum valent, latet neminem. Nunquam vero tam lætam faciem sub Monarchis absolutis

luris induunt, quod testatur omnium temporum Historia. Quod ad generaliora artium & quæstuum omnium requisita sive media attinet, quibus annumerantur sufficiens pecunia, & cursus hujus non impeditus, nec non horrea vel receptacula alimentorum; (a) ea quidem faciliori negotio sub forma regiminis limitata seu in libera civitate obtineri & comparari possunt. Pecunia namque ex metallis, e visceribus terræ in tranquillo libertatis otio protractis, confecta, non potest non cursus ejus insigniter promoveri, cum & illi, qui mutuari cupit, variæ pecunias mutuo accipiendi viæ sint apertæ, (*) & qui mutuat, securitatis quantum satis est de pecuniis collocatis sibi possit polliceri. Circa repositoria item commeatus nihil difficultatis comparere ex jam utcunque parce dictis operoso absque molimine colligitur. Porro, quum ubi forma reipublicæ est limitata, ipse modus regiminis sit constans, ubi nimirum decreta & agenda omnia ad eundem continuo scopum tendunt, salutem puta & commoda singulorum civium promovenda, eoque respectu maneat immutabilia: Hinc vero fluat illa securitas, qua de facultatum & opum comparatarum quietâ & non interrumpenda possessione quisque sibi potest gratulari; in propatulo est, non solum quemlibet rei familiaris pro virili augendæ indefessam agere curam, unde jam plurimos quæstus sponte velut enasci exercenterique apparet; verum etiam illis, quibus ampliores sunt fortunæ, animum addi ad instituenda varia opificia, ut fabricas, artes manuaris &c. (ad quæ perficienda

magni requiruntur sumtus & apparatus) cum nimirum impensam in illa factam insumtosque labores non deperditum iri sibi habeant exploratum. Calculum his adjicit Prof. Celeb. BERHC, ita hac de re verba faciens: Som alla nåring nedelß bestånd grundar sig därpå / at de / som däruti åfventyra sin förnögenhet / måge wara försäkrade derom / at alla hielspedel / som föra til det ändamålet / måge wara nog befastade och förblifwa orubbade; alstā wilja nåringmedlen icke fortkomma uti de länder / hwarest Regerings sätet antingen är wacklande / så at det som en tid fastställes / blifwer en annan tid uphåfwit / eller hwarest icke landets hushållnings wälmåga sättes för det yppersta ändamål / hwartil hela samhåldets styrelse bör syfta. Inledning til Allm. Hush p. 267. 268.

(a) Vide Prof. BERCHS Inledning til allm. Hush. p. 260.

(*) *Præterquam quod gaze publicæ plerumque Libertate florente usibus civium, pecuniam videlicet collocando vacant; etiam aliunde & e locis privatis eo facilius obtineri potest pecunia, quum nullum adesse illius amittenda metum cum ex antecedentibus, cum sequentibus erui queat.*

§. IV.

Sicut adventus integrarum coloniarum in augendo civium numero haud ultimo loco ponendus est; ita eo felicior civitas est æstimanda, quo crebriori harum de confluxu sibi queat gratulari. Formæ Regiminis hoc in momento haud parum erit tribuendum. In Regnis despoticis tristem plerumque hujus rei

rei videmus faciem. Etenim ubi omnia ab unius
 pendent arbitrio, & eatenus tantummodo tamdiuque
 ac id imperanti visum fuerit, quivis vitæ suæ & fa-
 cultatum verus possessor nominari potest; non mi-
 rum est, gentes circumjacentes, justo persusos hor-
 rore, transmigrationem in istiusmodi regna nimi-
 um quantum averfari. Hoc etiam ex sua parte, ut
 alia taceam, est in causa, cur Gallia, ducentos jam
 ante annos viginti incolarum millionibus instructa,
 eundem solummodo hodie servat numerum, (a) utut
 variis deinde adaucta provinciis, nec non Imperan-
 tibus gavisa de republica haud male meritis. Quod
 liberam vero civitatem seu Limitatum Imperium
 concernit, dictæ hujus prærogativæ capacius esse
 illud, nemo facile negabit. Quid enim obstat, quo
 minus huc sese conferant exteri, ubi curæ semper
 summæ potestatis occupantur in salute & incolumi-
 tate singulorum civium promovenda? quid impedit,
 quo minus huc properent, ubi nullus adimendæ vi-
 tæ vel facultatum deperdendarum metus? ubi Ty-
 rannidis formido omnis omnino exulat? cur, quæso,
 huic non sese subijcere satagant regimini, ubi plu-
 rimæ & variæ iniri possunt vitæ sustentandæ viæ? ut
 id in §. præcedenti ostendimus. Dignissima sunt,
 quæ huc adducantur, verba Illustris TEMPLE,
 ita se habentia: *Demna / Monarchia puta, utöder länd-
 det af folk / därest den andra (Libertas) stället det:
 Denne förvärfwer arbetsambet / ty menniskjorna äro
 i tvifvelsmål om, at så behålla / hvad de vinna/
 och lemna det til sina barn; den andra upmuntrar
 dem*

Dem til arbete och tildrager sig menniskior. (b) Quod si scripta Hitorica adire voluerimus, perspicue illa evincunt validissima populorum agmina certatim quasi civitates liberatas petivisse. De Batavia scribit Bacchmanson: de främmande togo under förstörelsen sin tilfölykt dit i otalig myckenhet / och på så många ders tid / öfver hundrade tusend familier ifrån Fländern och Brabant allena / hvilka woro måstedelen rika Köpmän och Konstnärer / arbetande i allehanda Manufacturer. (c) Likaledes wiste Ungeland / pergit alio loco idem auctor, at betiena sig af de flygtande Hugonotter, intagandes på en gång öfver 30000. familier, som i London, Norwich, Colchester, Canterbury och flere städer nedsatte bleswo. (d) Imo, Anno 1750. solam Pensylvaniam, Angliæ in America Coloniam, ultra duodecim millia Germanorum suscepisse constat. Quam ob causam, inter alias, Regnum hoc potentissimum, & præ cæteris jam diu aureæ Libertatis fructus capiens uberrimos, ante ducentos circiter ab hinc annos tres tantum milliones incolarum fovens, numerum septem millionum nunc temporis excedit. (e) Eandem cum Bacchmanson tibiam, & quidem grandiori sono inflat modo laudatus TEMPLE, dum itidem de Batavia, Swar och en / inquit, som hafwer rest igenom Holland, och i acht tagit antalet / och den nära grannskapet af deras stora och folkrika städer / och byar / samt den underbara förkösting de gjort nästan af hwarie fot land / jemte den stora myckenhet menniskior / som stadeligen emplojeras i deras skiepp ute /

och

och deras båtar hemma/ låter finna at inret annat
 bekaat land i werlden / som är af samma widlöfthet/
 håller någon proportion med detta i antal af folk=de
 första ring som läckade så mycket folk til deras land
 woro styrkan af deras städer och Constitutionen af
 deras regering.(f)

(a) *Alt. Acad. Sc. Svec. Anno 1755. p. 3.* (b) *Bacchm. Arc. Oec. & comm. p. 227* (c) *idem p. 228.* (d) *p. 230.* (d) *alt. acad. Sc. Sv. Anno. 1754. p. 162.* (f) *Bacchm. arc. Oec. & Commerci. p. 228. 229.*

§. V.

Quum vero per dictos adventus coloniarum incolis
 ditari posse Regnum in §. proxime præcedenti
 dederimus demonstratum; supponendæ ex adverso
 etiam erunt civitates, e quibus emigrant aliorum
 tendentes. Hujusmodi vero emigrationes quis est
 qui non percipit magnum ponere obicem aug-
 mento civium; cui si consulatur, omnis lapis mo-
 vendus est, ut quantum fieri potest præpediantur.
 Et quemadmodum ad indolem Formæ rerumpu-
 blicarum magnam omnino partem sese attempe-
 rant; ita in tollendis causis illarum plurimis ap-
 prime conspicua est Forma limitata, quod utique
 ex comparatione ejus cum Monarchica optime pa-
 tet. Hanc quidem, nimirum Monarchiam, si mo-
 do quid sit rite perpendatur, ad efficiendas emi-
 grationes haud leviter concurrere cuivis pronum
 est intelligere. Docent hoc varia itidem exempla.

Triste hujus documentum edidit FERDINANDUS CATHOLICUS, Hispaniæ ceu Rex potentiæ illimitatæ, qui multoties mille *Mauricas & Judaicas* familias Regno ejecit. (a) Neque incremento civium erat prospectum, quum regnante PHILIPPO II:do Septem Provinciæ Belgii Fœderati, imperii ejus pertaxæ, jugum Hispanicum penitus excuterent. (b) De Gallia nobis constat, LUDOVICUM XIV. multa milia *Hugonottorum*, quorum supra meminimus, cum damno fere irreparabili in exilium pepulisse; cujus & postea ipsum pœnitebat, ut videre est in *Bacchm. Arc. Oec. & Comm. p. 23.* Quot, quæso, quotannis Germanorum, servitutis jugum detrectantium patrios clam relinquunt lares, & aliam indefesse petunt plagam? Qualia vero exempla de Nationibus Liberis non facile prostant; Etenim in his emigrationes eo minus fieri censendum est, quo constat certius abundantissimas gentium cohortes in illas plus simplici vice immigrasse, ut id in §. antecedenti evictum dedimus. Hinc Angli gloriantur nullos aut certe paucissimos illorum, nisi commerciorum promovendorum gratia, in aliis regionibus, sive extra patriam, sedes fixas habere; contra autem Gallorum, Germanorum, aliorumque populorum sub Monarchia absoluta natorum integras cohortes, patrium solum relinquentes, ubique fere gentium, inprimis vero in civitatibus liberis domicilium eligere; quod illi, Angli scilicet non tam regioni suæ, illa enim aliis plerisque non melior & fœcundior est, sed formæ regiminis

giminis dulcissimæque, qua fruuntur, libertati adscribunt.

(A) PUFENDORFFII *Introd. ad Hist. princip. stat. Europ. Cap. 2.* (b) *Idem l. c.*

§. VI.

Porro per Matrimonia cum primis maturius incipit auctiorem reddi numerum civium per se & ipso nomine clarum est. Paululum igitur videndum, quantum hæc promovendo ad incrementum incolarum conducat Regiminis forma limitata seu civitas libera. Inopiam earum rerum, quæ ad victum pertinent, & ad vitam commode transigendam sunt necessaria, maximam connubiis jungendis interponere moram, difficulter non potest intelligi. Cui enim non suppetunt, quibus conjugem & liberos alit prognerandos, imo sæpe quibus ad propriam vitam sustentandam opus est, mirari nemo potest, illum de thalamis minus sollicitum, vel usque dum præterlapsum est tempus ab ipsa natura rei conjugali destinatum, matrimonio contrahendo abstinere, vel etiam per omnes ætatis annos cœlibem agere vitam.

Quum vero hoc morbo, defectu puta alimentorum & quæstum non facile laborent cives Republicæ liberæ, ut hanc rem in §. III. levi penicillo adumbravimus; in aprico est Libertatem fœderibus pangendis connubialibus hoc intuitu esse amicam.

Quod reliqua attinet momenta sive media, stimulos ad dictum hoc negotium suscipiendum addentia, quæ sunt: ab oneribus publicis ad certum tempus immunitas, *Förskottet/ Brud-cassor &c.* (a) nec non quod præmiis ornentur, qui certum natorum numerum exhibere valent: item in gratiam eorum, qui maturiora ineunt matrimonia, loca inhabitata, si quæ dantur, & deserta, reddantur habitabilia & excolantur, quod opera & laboribus militum, domi videlicet temporibus pacis manentium, non incommode fieri posse asserit Dom. Mag. BROWALLIUS in Dissert. *Tanckar om Swenska Föls-bristen* §. 29. hæc omnia, inquam, quod concernit, ea optime in Regiminis Formam, de qua agimus, quadrare, & sub illa ad praxin deduci posse, ex iis, quæ in §. II. & III. adstruximus, quemque sine proluxa ratiocinatione percipere arbitramur. Et quum libertate durante singulis civium, ut id jam antea indicavimus, qua vitam & facultates in tuto vivere datur, & sibi suisque quantum possunt, prospicere conceditur; non potest non hoc cuilibet, cujus nempe ita fert rerum conditio, rei connubiali sese applicandi calcar addere fortissimum.

(a) Prof. BERGHS *Inled. til allm. Husbäll. p. 31.*

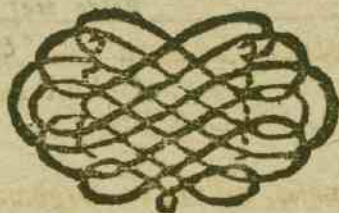
§. VII.

DE Nosocomiis adhæc Orphanotrophijs & quæ
 plura

plura sunt ejusdem commatis, utpote ad conser-
 vationem & incrementum civium spectantia, ser-
 monem heic habere eo minus e re esse judicamus,
 quo firmitus speramus ex iis, quæ pro re nata in
 præsentibus pagellis in medium protulimus, cuius
 fieri manifestum, illa ipsa in statibus liberis abs-
 que molesto molimine posse institui extruique,
 & exstructa felici successu florere in emolumentum
 Reipublicæ haud floccifaciendum.

§. VIII.

Hæ sunt, B. L, meditationes, quas de Limitata
 Regiminis Forma incrementum civium pro-
 movente, pro modulo ingenii institutas oculis
 Tuis subjecimus. Fatemur quidem nos in materia
 hac latiore sui deductionem permittente justo
 fuisse jejuniore; Verum quum non desint circum-
 stantiæ, quæ fuerunt in causa, cur institutum ex
 voto persequi non potuerimus; quin abs
 Te, L. B. excusemur, nulli du-
 bitamus.

A L' AUTEUR.

MONSIEUR,

JE suis très rejoy d' avoir trouvé une occasion aussi favorable que celle qui se presente aujourd'hui pour pouvoir Vous feliciter, MONSIEUR, sur la dissertation que Vous êtes sur le point de donner au Public.

Il est bien vrai, que l' application continuelle que Vous donnez a l' étude joint à la profonde connoissance que Vous avez déjà des sciences ne pourront manquer de Vous attirer toutes les louanges que Vous meritez.

Comme Je me flatte d' être de Vos amis, Vous me permettrez donc, MONSIEUR, de Vous temoigner de rechef la joye extreme, que j' aurai de voir recompenser Vos vertus & Vos sciences; Je vis dans cette esperance, et ai l' honneur d' être

MONSIEUR,

Votre très humble serviteur
& fidele ami,
CHARLES ULNER.